

അടലിൾ

By

എസ്. മുത്തുപാടം.

T61
M99

XK 57

അഴലിൽ

അഥവാ

൧൦൦ ലവ്വ

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

T 61
M 99

സി. എസ്. മുത്തുപാടം

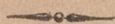

Cyrtac

വില 8 ണ.

സെൻറ് ജോസഫ്സ് പ്രസ്സ്, മാനാമം,
1-ാം പതിപ്പ് കാഴ്ച 1000

സമച്ഛന്നം

വന്ദ്യഗുരുഭൂതനായ

കോട്ടയം രൂപതയുടെ സഹായമെത്രാൻ

റൈറ്റ് റവ. ഡോക്ടർ തോമസ്

തറയിൽ തിരുമേനി

M. A., Ph. D., D. D.

അവർകളുടെ

പാഠാരവിന്ദങ്ങളിൽ

വിനീതശിഷ്യൻ

സഹദയസമക്ഷം

ആംഗലഭാഷാസാഹിത്യാന്തരീക്ഷത്തിൽ പൊൻ
 കതിർവീശിനിന്ന ഒരു വെള്ളിനക്ഷത്രം ആയിരുന്നു ഈ
 കവിതക്കു വിഷയമായ ഹാംലറ്റ്. ആംഗലിയുടെ കന്യാ
 ഹാരം കൈരളിയുടെ രത്നഹാരമായി മാറിയപ്പോൾ നിറ
 പ്പുകിട്ടും മാറ്റം കുറഞ്ഞുപോയെങ്കിൽ ഈ പൊൻപ
 ണ്ടിക്കാരന്റെ നിർമ്മാണചതുരതയെ അപലപിച്ചുകൊ
 ണ്ടാൽമതി. ധാടിയും മോടിയും ആകാരസുഷമയ്ക്കൊത്ത
 വണ്ണം പകർത്താൻ കഴിവതും ശ്രമിച്ചുനോക്കിയിട്ടുണ്ട്.
 ഉരുക്കിപ്പണിയുമ്പോൾ വണ്ണവും മാറ്റം തനിത്തക്കത്തി
 ന്റെതിൽനിന്നും കുറഞ്ഞുപോകയാണ് സാധാരണപ
 തിവും. വെണ്മയുള്ള സ്റ്റികശലാകയിൽ നോക്കി കതിര
 വന്റെ സകല നിറങ്ങളുടെയും സൗകുമാര്യം ദർശിച്ച്
 നയനസുഖം അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് ആ വണ്ണവൈചി
 ത്ര്യത്തെ ചിത്രീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ച ഈ കൈരളീഭക്ത
 ന്റെ പരിശ്രമം ഒരു പക്ഷേ സാഹസമായി തോന്നിയേ
 കൂടാം. എന്നാൽ ആ കണ്മയക്കും കണ്ണാടിയിൽനോക്കി
 ആ അഴക് കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവർക്ക് ഈ പകർപ്പ് രസകര
 മായിത്തീർന്നുവെന്നുവരാം. ആദ്യത്തം ഉള്ള അഴലിന്റെ
 ദുരവഗാഹിതപംകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അഴലിൽ എന്ന
 നാമധേയംകൂടി ചെയ്യാൻ കാരണം. സഹദയലോക
 ത്തിനു തെല്ലെങ്കിലും രസാനുഭൂതി ഇതു വായിച്ചിട്ടുണ്ടാക
 ന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായിക്കൊള്ളാം.

പെരിങ്ങളം

വിധേയൻ

പുത്താർ A. O.

സി. എസ്. മുട്ടത്തുപാടം.

കൈരളിക്കൊരുക്കത്തു്

കൈരളീ, കണ്മണി,

കതിരിന്റെ നിറവിൽ, വെളിവിന്റെ വെണ്മയിൽ, ധർമ്മത്തിന്റെ നിർമ്മലതയിൽ, സത്യത്തിന്റെ നിത്യതയിൽ, ശുദ്ധതയുടെ മുഗ്ദ്ധതയിൽ, വഴിയുന്ന അഴകിൽനിന്റെ പുഞ്ചിരിപ്പാലുകളി ഞാൻ എത്ര കണ്ടാനന്ദിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിദ്രയുടെ വിശാലവക്ഷസ്സിൽ സ്വപ്നസ്തൂരസം നുകൻ കിടന്നപ്പോൾ;— പുതികളിന്റെ പുഞ്ചിരിച്ചുനീകയെ തലോടിയപ്പോൾ;— വെണ്മേഘച്ചാത്തുകൊണ്ടു മുടി പുലർകാലാനിലന്റെ കുളിരലകൾ ഇക്കിളിയിട്ടപ്പോൾ;— പച്ചപ്പുരവതാനി വിരിച്ച പ്രകൃതിയുടെ മാവ്വിൽ താരാട്ടുപാടി ഉറങ്ങിയപ്പോൾ;— എന്തിൻ? സന്ധ്യാരാഗസിന്ദൂരംകൊണ്ടു തിലകംതൊട്ട്, വാർമഴവില്ലുകൊണ്ടുള്ളകാഞ്ചിയിട്ട്, മുകിൽ മാലയാകുന്ന കേശജാലമൊതുക്കി, താരാജാലങ്ങളാകുന്ന രത്നങ്ങൾ പതിച്ച സാരി ചുറ്റി, പൈങ്കിളിക്കൊഞ്ചലിനൊത്തു് ഗാനമാധുരിതുകി, ഹരിണിനയനങ്ങൾക്കൊത്തു് കടാക്ഷങ്ങൾ പാകി, വന്ന നിന്റെ, കണ്ണും കരളും കവരുന്ന ആനന്ദഗൃത്തം ഭാസുരവും വികസ്വരവും ആയ ഭാവനയിൽകൂടി ആസ്വദിച്ചപ്പോൾ— ഉണ്ടായ അതിരുകവിഞ്ഞ ഹൃദയ ഏലത്തിന്റെ ഫലമായി രൂപമെടുത്ത ഈ മല്ലികുപ്പു മാല അണിയുവാൻ കനിയുമോ?

എന്ന്

സ്വ ———

സി. എസ്. മുട്ടത്തുപാടം.

കഥാപാത്രങ്ങൾ

(1) ഹാലോദ്	ഡന്നാർക്കരാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്ന രാജാവ്.
(2) ഹാലോദരാജകുമാരൻ	വധിക്കപ്പെട്ട ഹാലോദരാജാവിന്റെ പുത്രൻ.
(3) ക്ലോഡിയസ്സ്.	ഹാലോദ് രാജാവിന്റെ സഹോദരൻ-ഘാതകൻ.
(4) ഗേർട്ടൂഡ്	ഹാലോദരാജാവിന്റെ ഭാര്യ ആയിരുന്നവൾ. വീണ്ടും ക്ലോഡിയസിന്റെ ഭാര്യ.
(5) ഹെറേഷ്യോ	ഹാലോദരാജകുമാരന്റെ ഒരു ഉറ്റ മിത്രം.
(6) മാർസിലസ്	ടി.
(7) ഭൂതം	മരിച്ച ഹാലോദ് രാജാവിന്റെ ഭൂതം.
(8) ഒഫീലിയ	ഹാലോദ രാജകുമാരന്റെ പ്രണയപാത്രം. മന്ത്രി പോളിനിയസ്സിന്റെ പുത്രി.
(9) പോളിനിയസ്സ്	ക്ലോഡിയസ്സിന്റെ മന്ത്രി.
(10) ലിയാർട്ട്സ്	ഒഫീലിയയുടെ സഹോദരൻ. പോളിനിയസ്സിന്റെ പുത്രൻ.

അഴലിൽ

അഥവാ

ഹാഘവർ.

(മഞ്ജരി)

I

കാകുകൾമാറിയില്ലാകാശവീഥിയിൻ-
ജാനത നീങ്ങിയില്ലെന്തുകൊണ്ടോ?
അക്കരിംഭൂതങ്ങളുടേതെന്തെന്തെപ്പോൾ,
വെക്കമണഞ്ഞുകൊണ്ടുപ്രകാശം;
ഭൂമിയിലെങ്ങുമൊരേടത്തുനല്കീല;
ലോകത്തിനന്യതപമായിപ്പോയി.
വാനിന്റെ രാജാവെന്നുതോന്നിപ്പോയ-
കുന്ദനായ് സഞ്ചരിച്ചീടുകയായ്;
ഇദ്ദിനമാദിത്യനിന്നിരുകിയില്ലെന്നു-
ചുത്തിൽകൂകിനാർ ജംബുക്കുടും.
കൂരിരുട്ടെന്നോടു നോക്കുകേവേണ്ടെന്നു-
മട്ടിലായ് മിന്നാമിനുങ്ങുകളും;
കാരുക്കാരെന്നോരു മുഷ്ട്കാടമുങ്ങുകൾ,
മൂളിമഹാരാജസന്നിധിയിൽ;
ഉണ്ടായോരക്രമവിക്രിയയോരോന്നി-
ലിണ്ടലാൽനോക്കീലനക്ഷത്രങ്ങൾ.

ഡന്മാർക്കിൻരാജാവുഹാഘരാനീതിയോ-
 ടന്നാടുവാഴുന്നകാലംതന്നിൽ,
 മന്നവസോദരൻകോഡിയസ് ള്ളേമാഹാൽ
 ജ്യേഷ്ഠന്റെ രാജ്യവും ജീവിതവും,
 ക്ഷേമപഹരിച്ചെന്നതന്നല്ല, തൽ,
 പത്തിയെ-പത്തിയായ് സ്വീകരിച്ചു.
 കണ്ണീർപൊഴിച്ചിതിൽവാനമാംമുഗ്ദ്ധയും
 ഹാഘരമാംരാജകുമാരനൊപ്പം.

അച്ഛൻതന്നെ ച്ഛരമാംനാമത്തിൻവ്യക്തിത്വം
 മെച്ചമറിഞ്ഞൊരാജസുന്ദര,
 തൻപിതാവിന്റെമരണവും, മാതാവിൻ
 രണ്ടാംവിവാഹവും, ഹൃത്തടത്തിൽ
 അമ്പുകളേല്പിച്ചു ള്ളവത്തിൻരീതിയും
 ഉററിയൊഴിച്ചിതുപാത്രമോടെ.
 ഉണ്ടായില്ലാമോദം ഹാഘരറിന്നാളിൽ
 അശ്വപത്തിലേറിട്ടുള്ളായസത്തിൽ.
 പച്ചപ്പൽമെത്തവിടത്തിട്ടല്ലബ്ദമി
 കട്ടിക്കരികൽനിറഞ്ഞിരുന്നു.
 സൗരഭ്യവാഹിയാപുഷ്പങ്ങൾക്കുപേരി
 രാജിക്കുന്നൽചെടിവൃന്ദങ്ങളെ;
 ഞെക്കിഞെരുക്കിക്കീഴാക്കീട്ടുപൊക്കത്തിൽ
 കാട്ടുചെടികൾ വളർന്നിരുന്നു.
 വാർമഴവില്ലിന്റെ വണ്ണവിശേഷമോ;
 വാരദോരാറംബരസ്വച്ഛരതയോ;

പിഞ്ചുകതിരോൻറയാർദ്രമാംശോഭയോ;
നിമ്ലവെഞ്ചതി സുസ്തിതമോ;

കണ്ടിരുന്നില്ലവിടെല്ലാം നിശീമിനി—
കൊണ്ടൽനിരുന്നിറഞ്ഞിരുന്നു.

പൈങ്കിളിപ്പൈതലിനിമ്പമാംകൊഞ്ചലോ;
പുഷ്പയിൽപഞ്ചമനിസ്ഥനമോ;

കേട്ടിരുന്നില്ലവിടെപ്പോഴും രാപ്പാടി—
കൂട്ടർതൻ കൂത്താട്ടമായിരുന്നു.

ജീവിതമാകുന്ന ഭീകരഭാസ്യവും
ഭേസിക്കൊണ്ടാബാലൻ നിന്നുഴന്നു.

സൽഗുണരത്നങ്ങൾക്കാധാരഭേദമായ്,
സൽപ്രജാസഞ്ചയഭാഗ്യമായി,

രാജ്യം ഭരിച്ചവരിൽ കീർത്തിപരത്തിയ—
രാജേന്ദ്രനായൊരു തൻപതിയെ,

മാനസവേദിയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരി-
ച്ചാ, രാജ്യചോരനെ—കല്പമഷ്ടനെ,

നീചകൃത്യങ്ങൾ നിസ്സംശയംചെയ്യുന്ന
പ്രേമവിഭ്രാന്തനെ—നിഷ്ഠൂരനെ,

രണ്ടുമാസത്തിനുമിപ്പറംഭത്താവായ്
കൊണ്ടുകൊണ്ടാരാജസ്ഥാനംതന്നിൽ.

റാണിയായ് വാഴുന്നതന്നടെയമ്മയെ
ചിന്തിച്ചുവേദിച്ചാനക്ഷമാരൻ.

പാരംകുന്തേതൊരു വസ്രുങ്ങൾകൊണ്ടവൻ,
കായംമറച്ചു വസിക്കുകയായി.

ആരാമനിദ്രയിൽസൂപ്പത്തിൻഭംശത്താൽ
രാജാവു മുത്യാവാണെന്നവാത്ത്,
ഉച്ചത്തിൽ ദിങ്മുഖമുച്ചരിച്ചുന്നാളിൽ
തന്നോടുമാത്രമായ് പോലിച്ചേവം.

“എൻവന്ദ്യതാതനെ നിർദ്വയംകൊത്തിയ
ഘോരമാംസൂപ്പമിക്ലോഡിയസ്സോ?
വാസ്തവമെങ്കിലെന്നച്ഛരനെക്കാലുവാ—
നമ്മയ്ക്കു പ്രേരണനല്കിയേക്കാം.”

അന്നത്തെവസ്ത്രവുംരൂപവുമാകെക്കൊണ്ട—
മന്നനെക്കണ്ടുകൊണ്ടിണ്ടലോടെ

കൊട്ടാരമുൻവശവീഥിയിൽ, രാത്രിയിൽ,
പട്ടാളക്കാർ ചിലരമ്പരന്നു.

ഹാംലറുരാജാവുതന്നെയാണായതെ—
ന്നുള്ളൊരുബോധത്താൽകൈകൾകൂപ്പി.
എന്തോചിലതൊക്കെച്ചൊല്ലുവാനുണ്ടെന്ന
ഭാവത്തിൽനിന്നു; മറഞ്ഞുസതപം.

പട്ടാളക്കാരിൽനിന്നീവാത്ത് കേട്ടിട്ടു
ഭൂതത്തെക്കാണുവാനെന്നമട്ടിൽ,
രാജകീയാലയപാർവസ്ഥപാതയിൽ
രാജകുമാരകൻകാത്തിരുന്നു.

ഹൊറേഷ്യോ, മാർസിലസ്സെന്നീവയസ്വരൊ—
ത്തന്നിശാമധ്യത്തിൽത്തെത്രലം.

അച്ഛരൻറയാതമാവിൻപ്രത്യക്ഷഭർത-
 മിച്ഛരപോലുണ്ടായവേളയിങ്കൽ,
 അതുതഭീതിസംഗ്രസ്തനായോ! ക്കകി
 ലാഭതാനീവിധമാകയില്ല?

“ദൈവമേ! യാപത്തിൻഗർത്തത്തിലാണൊരി-
 പാവത്തെ നീതന്നെ രക്ഷിക്കേണ.”

എന്നങ്ങു പ്രാർത്ഥിച്ചു ധൈര്യം സമാജിച്ചു
 തൻസുതമുഗ്ദ്ധമുഖാരവിനും,
 വീക്ഷിച്ച ഭൂതത്തിൻവാത്സല്യഭാവങ്ങൾ
 ഉൽഫുല്ലമായി തുതൽക്കുണത്തിൽ.

“എന്താതാ! രാജാവേ ഞങ്ങളെന്നങ്ങയെ
 വച്ചുയമാവിധി കല്പറയിൽ
 ഇന്നിപ്പോളസ്ഥലംവിട്ടിട്ടിതേവിധം
 ഇങ്ങാഗമിക്കുവാനെന്തുബന്ധം?
 നിത്യശാന്തിക്കിവന്നെന്നോന്നുചെയ്യേണ്ട
 നിത്യവും ശുദ്ധനായ്ജീവിക്കേണം.”

പുത്രനോടെത്തോകമിച്ചവനാംഗൃത്താൽ
 പുത്രനും നിർദ്ദേശംസീകരിച്ചാൻ.
 സ്നേഹിതർതൻസവിധത്തിൽനിന്നേകനായ്
 മാറിയൊരൊടുക്കെചെന്നിന്നു.

ചൈത്രകാത്മാവുതൻസുന്ദരവോടായഹോ
 ചൊന്നിതുതന്നുടെ വൃത്താന്തങ്ങൾ.

“ഞാനെന്നങ്ങാലസ്വപ്നപൂണ്ടുപുകാവിങ്കൽ
 പുകിയുറങ്ങിടുന്തേരത്തിങ്കൽ

ദൃഷ്ടപ്രമത്തനാംക്ലോഡിയസ് തന്നുടെ
 ഇഷ്ടനാംഭൃത്യനൊരുവനെത്തി
 ഒട്ടുമേകാരുണ്യമില്ലാതെൻ കണ്ണുത്തിൽ,
 കഷ്ട! മൊഴിച്ചുവിഷഭവങ്ങൾ.

മൃത്യുവിൽപെട്ടമരവിച്ചഭേഹവും
 വെള്ളമൊഴിച്ചൊരുകൊള്ളിപോലെ;

എന്നതു നന്നായിബോധിച്ചുബാലനോ-
 ടന്നേരതാതരനുരച്ചിവണ്ണം.

“എൻസുതാ! ഹാംലരേറ! നിൻ പിതൃഘാതകൻ
 വൻചതിയേല്പുന്ന ക്ലോഡിയസ്സാം.

അല്പവുണ്ടെങ്കിൽനിന്നക്കെന്നിലുണ്ടെങ്കിൽ
 മൽപ്രിയസുനുവെൻസോദരനെ
 വെക്കുവയിച്ചുപ്രതിക്രിയചെയ്യുക;
 ലോകവും സത്യമറിഞ്ഞിട്ടെട്ടെ.

കഷ്ടം നിൻമാതാവു ഭർത്താവിന്നപ്രിയം
 സൃഷ്ടിച്ചു; ദൈവം ക്ഷമിച്ചിട്ടെട്ടെ!

സത്യമാം സ്നേഹമതൊന്നേവിജയിക്കൂ;
 മന്ത്രിന്റെ മകനിക്കൊരുരാമായ്നം.

ലോകത്തിനപ്പുറം ഭാഗ്യത്തിലെത്തിക്കും
 സംസാരസാഗരനൈകം സ്നേഹം!!

അദിവ്യമാണിക്യം നിന്നുടെമാതാവു
 കൈക്കൊണ്ടിദാത്തതു കഷ്ടംതന്നെ.

എന്നാലവൻനിന്റെ മാതൃപദമതു
 മുന്നമെടുത്തതുകൊണ്ടുമേലിൽ

കന്നമേയന്ത്രായം ചെയ് കവേണ്ടെൻകഞ്ഞ
നന്നായ് ധരിക്കയിവറായെല്ലാം.”

അച്ഛരന്റെ കല്പനക്കുള്ളൊരുവൃത്യാസം
കൂടാതെ ചെയ്തിടാമെന്നു പുത്രൻ
ധീരതയോടുകൂടി ദേവയബ്ദ്രതം.
ദേവഗംഭാത്തിതവിടെനിന്നും.

താതന്റെ യാജ്ഞകർപുണ്ണമായ് ചെയ്യുവാൻ,
തന്നടെനിശ്ചയം പുത്തിയാക്കാൻ;
എന്തെന്നുകൗശലമെന്നു വിരവോട്
ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു കേണു ബാലൻ.

“അസ്ഥിരചിത്തനായ് തീരുമാബാലകന,-
സ്ഥിതികഷ്ടമേകഷ്ടമാകും!”

ഇഷ്ടതാംകൂട്ടുകാർ പോലുമിസംശയം
പഷ്ടമായ് ബാധിച്ചുമേവം കാലം
അവുണ്ണതാനങ്ങളിനയിക്കാമെങ്കിൽ
ചൊവ്വാകും, സംശയംതെല്ലമില്ല.
ഇമ്മട്ടിൽ ചിന്തിച്ചു ഭ്രാന്തനടിച്ചുകൊ-
ണ്ടെന്നാട്ടിലെല്ലാമേ സഞ്ചരിച്ചു.

രാജാവു രാജ്ഞിയുമപ്പടിലോകരും
സംശയിച്ചു “സ്ഥിരചിത്തൻ ബാലൻ;
എന്തിതിൻ ബന്ധംതാനിന്റുപശ്യനവിൽ
ഭ്രാന്തിതിന്മട്ടിലുണ്ടായിടുവാൻ?

അച്ഛൻ മരണം രാജാവിന്റെ മുമ്പായിത്തീർത്തോ;
 ഫീലിയോടുള്ള പ്രേമംകൊണ്ടോ;
 മന്ത്രിപ്രവീണന്റെ രൂപത്തിലെയോ തെന്തകിൽ
 പോളിനിയസ്സെന്താ മുമ്പാകിലേ?"
 നാട്ടാർത്തൻ സംശയമുണ്ടായ നാൾ തൊട്ടു
 ഹാലാർ പ്രേമമേഭാവിച്ചില്ല.
 അസ്വസ്ഥചിത്തതകൊണ്ടു താനിങ്ങനെ
 വർത്തിച്ചു തോന്നാവെന്നായവളും.

ഭ്രാന്തനടിച്ചു നടക്കവെ കത്തവൻ
 ഫീലിയോവിന്റെ പേർക്കൊന്നായച്ചു.
 നാമയോടുള്ളൊരു പ്രേമത്തിന്റെ വാക്യവും,
 ചേർച്ചയില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളും,
 കണ്ടിട്ടു മന്ത്രിയും രാജനിയും രാജാവും
 ചിത്തഭ്രമത്തിന്റെ കാരണങ്ങൾ
 പ്രേമത്താലുള്ളതെന്നല്ലാതെയെന്നവർ
 ചിന്തിച്ചതില്ലാമൊരാണുപോലും.

ഹാലാർ റിന്നുള്ളിലെ നിശ്ചയമച്ഛന്റെ
 ആജ്ഞ നിറവേറ്റാനായിരുന്നു.
 രാജാവിന്റെ സേവകരെ പൊതു കൂട്ടത്തിൽ
 ഹാജരുണ്ടായിരുന്നായതിനാൽ,
 ഉദ്ദേശസിദ്ധിക്കു സന്ദർഭമില്ല
 രാജനിയെ കാണുന്നോടൊത്തു നില്ക്കും.
 "അമ്മതൻ സന്നിധിയിലെ നുകൊണ്ടോ, ഓപ്പ-
 രാജവധം നടത്തിയ കയോ;

അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതാണെന്നു
സമ്മതിക്കാതിരുന്നിട്ടുകിലോ;

താനനുകളെത്താമാശ്വപുണ്ണമായ്
താതെൻറയെന്നതുവാസ്തവമോ;

ഓഷ്ഠനാമാശ്വവൻചരിചെയ്തെന്ന
കഷ്ടംകബളിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടതാമോ;

ആയതുനേരെകിൽനീചവധംചെയ്വാ-
നീയിവനുല്യക്തനായിടാമോ;

ചെയ്തുമിന്തിച്ചുവേണ്ടതാണെ"ന്നോത്തു
രാജകുമാരകൻകാലംപോക്കി.

II

[ഒരു നാടകക്കാരൻ 'ദോയിരാജ്യത്തെ രാജാവു' 'ഹെക്സ' എന്ന നായികയ്ക്കായി പ്രേമാപ്തനായെത്തുന്ന നാടകം അഭിനയിക്കുന്നു. കരുണരസപ്രഭോതകമായ നാടകഭാഗങ്ങൾനാടകത്തിൽ കണ്ണുനീരു വഴിഞ്ഞൊഴുകിയ ഹാലോ രാജകുമാരൻ താൻ രചിച്ച ഒരു നാടകം അഭിനയിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് അത് അഭിനയിക്കുന്നു. കഥാനായകൻ ഗോൺസാഗോ ബാപ്റ്റിസ്റ്റായെ കാമിനിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതും ബാപ്റ്റിസ്റ്റാ പുനർ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതല്ലെന്നു ഭർതൃസന്നിധിയിൽ പ്രതിജ്ഞചെയ്യുന്നതും ലൂഷ്യാനോസ് ഗോൺസാഗോയെ തോട്ടത്തിൽവെച്ച് ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ ചെവിയിൽ വിഷഭവം ഒഴിച്ചു വധിക്കുന്നതും, നാടകംകാണുവാൻ രാജാവും രാണിയും പോയിരിക്കുന്നു രംഗം]

“എന്നുടെജീവിതനായകാശോൺസാഗോ
നിന്നെത്തന്നെനമേയാരാധിപ്പൂ.

നീയൊരുനാളിൽനിന്നാമയേവേർപെട്ടു
ജീവൻവെടിഞ്ഞിടംകാലംതന്നിൽ
മരൊരുമത്തുനെത്താവതാക്കിടാ
മറുമതിനൊട്ടുംപേടിവേണ്ടോ.
പിന്നീടുമരൊരുമദാമ്പത്യജീവിതം
ഉന്നയിച്ചീടുന്ന നീചനാരി;
പുവ്വത്തോവിനെ വിസ്തരിച്ചീടുന്നു
കൂരകൃത്യംവേറിട്ടെന്തോന്നുള്ളു.”

ജീവിതസ്വർഗ്ഗമാം സംസാരമിമ്മട്ടിൽ
കേട്ടിട്ടവൈവർണ്ണബാധയോടെ

ഭഷണാംഘൃഷിയാനസ്സു ഭാഗൺസാഗോതാൻ
തോട്ടത്തിൽനിന്നുചെയ്യുന്നനേരം

കാളകൂടത്തിന്റെരതീവ്രതയോലുന്ന
കാകോളമുറിവയിച്ചുകൃത്യം

കണ്ടപ്പോൾമുൻപെയ്തകർമ്മത്തിൻസാമ്യത്താൽ
വെമ്പലാൽ രാജാവു റാണിതാനും-

ശേഷമുള്ളക്കഥകാണുവാനപ്രാപ്തി
പുണ്ടുകൊണ്ടസ്ഥലം വിട്ടുപോയി.

രാജാവുപോയപ്പോൾനാടകംതീർന്നുപോയ്;
കാണികൾനിന്നിലപിന്നവിടെ.

കാര്യംഗ്രഹിച്ചൊരുരാജകുമാരകൻ
വീര്യപ്രബലനായ് വിട്ടുരംഗം.

ഒട്ടേറെക്കൊക്കെ മമ്മരാജാജിതാൻ
കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്നു ഹാലാറിനെ
വന്നു ക്ഷണിച്ചു തുരാജാവിൻ നിർദ്ദേശം -
ലേണതാസംഭാഷിച്ചാനായിരുന്നു.

“ഹാലാറോ! യെൻപുത്രാ! നിൻറെ നടുക്കു-
ളു ച്ചു ഹരപാമതുപി കരം.
ആയവനല്ലവു സകടമലാതെ
വേഗമവയെ വെടിഞ്ഞാലുംനി”

“അഹരനെക്കൊന്നോന്നെ ച്ചു ഹരനോ ചൊല്ലുക?
നിശ്ചയമാണെന്നറികുവെന്നും.
അച്ഛാഹരനെക്കൊന്നോന്നെ ച്ചു ഭർത്താവായ് സപി ക
രിച്ചു തുവസിക്കുന്ന നാരിയാണോ?
അമ്മയെന്നുളതാപുണ്യമാകുന്നാമം
നിണ്ണയമിടയരിച്ചിടുന്നാർ”
കാര്യത്തിൻ ഗൗരവം കേട്ടു സഹിയാതെ
‘ഗേർട്ട് റുഡ്’ പോകാനൊരുങ്ങുന്നരും,
ഹാലാറു മെല്ലെത്തട്ടുതുകാണുവാനോ
മമ്മത്തിൽ കൊള്ളുമാറു ചരിച്ചാൻ.

തങ്ങളിലുള്ള സംഭാഷണം കേൾക്കുവാ-
നങ്ങൊരു കോണിലൊളിഞ്ഞിരുന്നു
മന്ത്രിയാം ‘പോളിനിയസ്സ്’ തുറന്നു
“രാജാജിയെ രക്ഷിക്ക” നൽകേണ്ടിയിട്ടു.
ശബ്ദത്തിന്നു തട്ടവം രാജാവിൽ നിന്നെന്നു
തെറ്റി ലഭിച്ചാതു ഹാലാറുതാൻ

നിസ്സപനമുൾഗമിച്ചസ്ഥലംലാക്കാക്കി
കത്തിനാൻകൈയിലെവാളിനാലെ.

ആത്മനിനാദമൊന്നായതിൻപുത്തിയിൽ
കേൾക്കായിവന്നിതുനാലുപാടും.

വാൾതിരിച്ചുരുന്നേരത്തുമാനസം
നീറമ, ക്ഷാഗ്ദ്ധയിൽ ശാന്തം! പാപം!!

“ഹാംലേറോ! നിന്നുടെകർമ്മമിതെയും
സാഹസം; സന്ദേഹമില്ലതെല്ലാം.”

“അമ്മതാൻചെയ്തതാമത്യുഗതെറ്റിലു-
മിമ്മകൻചെയ്തുകൂടുമെന്നോ?”

കാണിച്ചുപിതം തന്നച്ഛരന്റെയും; പിന്നെ
വാണിടുംരാജാവോടേഴുന്റെയും;

ഞെട്ടിപ്പോയ് രാജ്ഞിയാളുക്കു കണ്ടുട-
നമ്പുകളുറ്റിടുമെന്നുപോലെ.

വന്നതാമച്ഛരന്റെയാത്മാവിൽനിന്നവർ
വിന്നതയോടേവംകേട്ടുകൊണ്ടാർ.

“എന്തിനതാമസംതാനന്നുചൊന്നുപോൽ
നീചനാംരാജനെനിഗ്രഹിക്കാൻ”

കാണാതെയൊരെയുംകേൾക്കുകാരണം
സ്തംഭിച്ചുനിന്നുപോയ്മാനനിയാൾ.

“എങ്കിലുമസ്ഥിരബലികൊണ്ടീയിവൻ
വല്ലതുംചൊല്ലുകയെന്നുമാകാം.”

അമ്മതാനിങ്ങനെചൊന്നതുകേട്ടുള്ളോ-
രമ്മകണവമുരച്ചാനപ്പോൾ.

“അമ്മതൻതെറ്റാല്ലയിന്നിതിൻമുഖമെ-
 ന്നിമകൻതന്നുടേഭ്രാന്താണെന്നും,
 ചൊല്ലുവതെത്രയുംഹീനതരമാണെ-
 നല്ലേധരിക്കേണ്ടു? നിഷ്പ്രയാസം!
 ചെയ്തതെറ്റൊന്നു ബോധിച്ചുവൈത്തിൽ
 ആശ്രയിച്ചീടുകസാമ്പ്രതംനീ.
 ഭൃഷ്ടനാമിന്നത്തെ രാജാവിൻബന്ധവും
 തുഷ്ടിയോടങ്ങുപേക്ഷിക്കവേഗം.
 ധ്യാനവും നിമ്ബലതാപവും നിന്നുടെ
 മാനസതാരിലുദിച്ചീടട്ടെ!
 അ,നമ്മയെന്നുടെ പാവനമാതാവെ
 നുള്ളൊരുസ്ഥാനമലങ്കരിക്കും.”

സുതപരം രാണിപോയച്ഛോഭ ഹൃത്തം
 പൊട്ടിത്തകൻ കണ്ണാടിപോലെ
 പ്രാണപ്രയസിയാ 'മൊഹിലിയാ'തന്റെ
 താതനെയൊന്നല്ലൊ താൻ വധിച്ചു.

ഭാഗം III

ഭൃഷ്ടകർമ്മങ്ങൾ തൻസാക്ഷിയാകേണ്ടെന്നു
 ഭൃഷ്ടനായാഴിയിലാണ്ടു സൂര്യൻ.

പത്രങ്ങൾ വെമ്പിവാറുച്ചങ്ങുനില്ക്കുമ്പോൾ
 പക്ഷികൾ കോടരമേറിപ്പാത്താർ.

“കൊത്തിച്ചുക”യെന്നതാനും പക്ഷികൾ
 മത്തനാം മന്ത്രിനോടുച്ചരിച്ചു.

കൂലനാം രക്ഷസ്സിൻ കാർപടംപോലെക്കൂടും
മുടിമയക്കിനാൻ കൂരിരുട്ടും.

“ചിന്തിച്ച യുക്താപോൽ ചെയ്യട്ടെ ബാലനി”
ച്ചിന്തയിൽ നിദ്രയാഴിഞ്ഞുമാറി.

പോളിനിയസ്സിനെക്കൊന്നതിൻ ശിക്ഷയായ്
നാടുകടത്തുവാനാജ്ഞയേകി,

ചേവകരോടൊത്തുപോകുവാൻ രാജാവു
വിട്ടതേമാത്രയിൽ ഹാലററിനെ.

തന്നെവധിക്കേണ്ടുകായിതംകണ്ടതിൽ
തന്റെപേർ മാറി ഭൃത്യന്റേതാക്കി,

ഒട്ടിച്ചമുറ്റവച്ചസ്ഥലംതന്നിലേ
ഇട്ടിരുന്നാ ഗുപപുത്രാത്ഥംസം.

കൊള്ളക്കാർ തന്നുടെ കപ്പലോടടുത്തു-
നുള്ളിൽക്കരേറിക്കടന്നു ധീമാൻ.

പെട്ടെന്നുവിട്ടുപോയ്സേവകരെപ്പാതം
കൂട്ടരായ്കൊള്ളക്കാർ മാത്രമായി.

രാജകുമാരനാണെന്നറിഞ്ഞായവർ
ഡനാക്കിൻതീരത്തുകാണിറക്കി.

എത്തിനാൻ ക്ഷിപ്രക്കൊട്ടാരംതന്നിലും,
പ്രേയസിതന്നടയന്തികത്തും;

പോളിനിയസ്സിന്റെ നിശ്വാണഹേതുവാ
ലസ്ഥിരചിത്തയാമൊഹീലിയാ

തോന്നുന്നകുമാരോത്താത്ഥലാൻ
കത്തവ്യമുശയായ് സംഭ്രമിച്ചാൾ.

കൊട്ടാരസ്സീമയിലസ്സരസ്സൊന്നതിൽ
 ചാഞ്ഞുകിടന്നൊരുഭാരവിന്റെ
 ശാഖയിലേറിനൽപ്പൂക്കൾകൊരുകുന്ദോർ
 വീണുപോയാളുത്തടാകംതന്നിൽ.
 വസ്ത്രംനന്നത്തവ തന്നുടെഭാരത്താ
 ലിണ്ടലോടൊത്തവർതാണുപോയി
 അന്നതാൻ നിന്നുപോയ് പ്രേമത്തിൻഗാനവും
 താതവിയോഗത്തിൻസന്താപവും.
 കണ്ണീർപൊഴിച്ചിതു വിന്നയായാകാശം
 ശോകഗാനം പാടിവാനമ്പാടി.
 മിന്നിവിറച്ചിതു താരകാവൃന്ദവും
 വിങ്ങിക്കരഞ്ഞുപോയ് ടിങ് നാരിയും.

പ്രാണസമാനയെക്കല്ലൊതന്നിലേ-
 കാനയിക്കുന്നതാം നോത്തികൽ.
 ചെന്നുചെന്ന്പൊഴേ ഹാലൊരമ്പിന്നെയോ
 പ്രേമവിശുദ്ധയെയോർത്തുകേണ.

കല്ലൊയ്ക്കളിലിറക്കമാദേഹത്തോ-
 ടൊപ്പമായ് പാടി തൽസോദരനും
 ജീവൻ തൃജിപ്പാനും സന്നദ്ധമായൊരാ
 സോദരസ്നേഹമേ! വെൽവുതാക!
 നിന്നുടെ പേരിനിതക്കലിപികളാൽ
 മിന്നിത്തിളങ്ങട്ടെ! മന്നിടത്തിൽ.

കാമകുന്തിത്രയും പ്രേമമുണ്ടായില്ലെ-
 ന്നാമയമോത്തിട്ടു തൽക്ഷണംതാൻ

വാടിയിറങ്ങിനാൻ ഹാംലറുമപ്പൊഴേ
സോദരൻ ക്രോധിച്ചുചൊൽകയായി.

“സോദരിതന്നെയും താതന്നത്തന്നെയും
കൊന്നവനെയിന്നുവിട്ടിടാമോ”

വാടിപ്പിടിച്ചതുനേരമപ്രേക്ഷകർ
മാറിനിറുത്തിയാരണ്ടുപേരെ.

തന്നുടെകാൗശ്തിനി ‘ലിയാർട്ട്സ്’ കൊള്ളാ
മെന്നുനിനച്ചുതിബുലിപ്പുവും

“രണ്ടുപേർതമ്മിൽ പോരാടിജയിക്കുക
വേണ്ടതാണെ”ന്നു വിധിച്ചുനന്നൻ.”

മല്ലർതൻപോരാട്ടംകാണുവാനാളുകൾ
വന്നുതാതകണവേദിതന്നിൽ.

ആദ്യപ്രയോഗത്തിൽ ലിയാർട്ട്സ് നേടിനമൻ
രാജാവിന്നുറക്കളും മോലിച്ചപ്പോൾ.

കോപിച്ചുലിയാർട്ടുവെട്ടിയവാൾവാങ്ങി
ഉഴക്കോടെ വെട്ടിനാൻ ഹാംലറുതാൻ

രാജാവിൻ നിർദ്ദേശാലുഗ്രവിഷം തേച്ചു
വാളിന്റെ ശക്തിയാം വെട്ടിനാലെ

തീവ്രമായ്കേണുകൊണ്ടു ഘോരകൃത്യത്തിൻ
മാപ്പുപേക്ഷിച്ചു മരിച്ചുവീണു.

ഏഴുമത്തുരുടെ പ്രാണമുലവും
കഷ്ടം മരിക്കുന്നുബുലിഹീനർ

“അയ്യോ! ഞാൻ കാളുന്നോരുഗ്രവിഷം കടി-
ച്ചാതകുമേരിമരിക്കുമിപ്പോൾ.”

എന്നുവാവിട്ടു രോമിച്ചൊരുരാജ്ഞിയു-
മപ്പൊഴേ വീണുമരിച്ചു! ചിത്രം!!!

അവിഷം പോരാടിനേടിയാൽ ഹാംലറ്റി-
നുള്ളതാമൊന്നുതന്നായിരുന്നു.

ഭൂരകുടുംബങ്ങൾക്കു കൂട്ടുവഹിപ്പോരും
ലോരമാമാപത്തിൽ പാടുമല്ലോ.

കാര്യങ്ങൾ നന്നായറിഞ്ഞൊരു ഹാംലറ്റും,
തീക്ഷ്ണമാം വാളെടുത്തോടിയെത്തി
രോഷപ്രകുഷ്ഠാൽ മന്ന നെ വെട്ടിയൊ
മന്നിടേ വീഴ്ത്തിയതുള്ളതുംതാൻ!!

പാതകമോരോന്നാൽ മുർച്ചകൂട്ടിസ്സുപയം
വാൾകൊണ്ടു വെട്ടിമരിപ്പുന്നരൻ

മന്നമേ കിട്ടിയ വെട്ടിനാൽ തന്നെയീ
സ്സേഹിതൻ ചാകുമെന്നോത്തുവേഗം,
തന്നെത്താൻ വെട്ടിമരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന
ഹെറോഷ്യയോടു ഹാംലറ്റുരച്ചു.

“എന്നുടെ സ്സേഹിതാ നിന്നുടെ ജീവനെ
യില്ലായ് മചെയ്യരുതിസ്സുമയം.

ലോകമറിയണമിക്തമതന്നുടെ
വാസ്തവമപ്പടിയെങ്കിലോ താൻ

ജീവിച്ചിരിക്കും നീ സൽപാഠമത്രയും
ലോകർക്കു വ്യക്തമാക്കീടും ഭൂമി.”

വാക്കുകൾ തിന്നുകഴിഞ്ഞുപോയ് ഹാംലരും
 ഖിണ്ണപോയ്! ചേതനയരും! മണ്ണിൽ!!
 ണ

പാതകങ്ങൾക്കു പകരം വീട്ടുന്നതും
 പാതകമായിവന്നീടും ദൃഢം.

DHARMARAM LIBRARY

BANGALORE-560 029

Due Date	Due Date	Due Date

DC Library

* 0 0 0 0 4 2 0 2 *

T61 M99

അഴലിൽ

By

എസ്. മുത്തുപാടം.

T61
M99